

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2017

Niet citeren/bewust negeren en niet erkennen van bijdragen van andere auteurs, bewust verkeerd interpreteren van resultaten – ongegrond

Technische Universiteit Delft

1. Onderwerp van de klacht

Niet citeren/bewust negeren en niet erkennen van bijdragen van andere auteurs, bewust verkeerd interpreteren van resultaten.

2. Korte omschrijving van de feiten, overzicht van de procedure

1. Op 25 november 2016 heeft klager een klacht ingediend, inhoudende dat beklaagde in zijn proefschrift van begin 2016 volhardt, ook na vele klachten en aanwijzingen van klager, in het bewust verkeerd weergeven van wetenschappelijke resultaten en trekken van ongerechtvaardigde conclusies daaruit (punt 6 van de Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit TU Delft, hierna Klachtenregeling).
2. Alvorens een klacht inhoudelijk te behandelen beoordeelt de CWI de ontvankelijkheid van de klacht. Een klacht wordt onder meer niet in behandeling genomen, indien de klacht al eerder is onderzocht of indien de klacht kennelijk ongegrond of kennelijk van onvoldoende belang is (artikel 4.5, lid 2, van de Klachtenregeling).
3. De Commissie wetenschappelijke integriteit (CWI) heeft eerst de ontvankelijkheid van de klacht onderzocht omdat er mogelijk een verwantschap is met de eerder bij haar ingediende klacht door verzoeker over de wetenschappelijke integriteit van beklaagde (en twee andere beklaagden) in 2014, zaaknummer 2014-3. De klachtafhandeling 2014-3 bestaat uit een CWI-advies waarna een voorlopig besluit van het College van Bestuur (CvB) van 20 mei 2015 en een advies van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI), resulterend in een definitieve beslissing van het CvB van 17 november 2016.
4. De CWI oordeelt dat er sprake is van een herhaling van de klacht 2014-3, op alle klachtonderdelen, waarover het CWI reeds heeft geadviseerd en waarover vervolgens het LOWI zich ook heeft uitgesproken (dit wordt hierna uitgewerkt in 3, Advies CWI).
5. Omdat de CWI van oordeel is dat de klacht om genoemde grond niet hoeft te worden behandeld, is geen hoorzitting gehouden.

3. Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit, d.d. 12 januari 2017

De klacht 2014-3 betrof met name de vermeende schendingen van de wetenschappelijke integriteit in een artikel in het tijdschrift ... uit 2014 "naam", geschreven door beklaagde en de twee andere beklaagden uit de klacht van 2014-3 (zijnde de promotor en de copromotor van beklaagde), ref. [1]. Dit tijdschriftartikel is integraal overgenomen in hoofdstuk X van het proefschrift van beklaagde, ref. [2], dat hij begin januari 2016 heeft verdedigd en waarvoor hem op die dag de graad van Doctor is verleend.

De kern van klacht 2014-3 betrof het niet citeren van klagers werk in het werk van beklaagden en het in een ongunstig daglicht stellen van zijn ONDERWERP in publicaties van beklaagden; zoals gezegd betrof dit met name het tijdschriftartikel [1]. Op het eerste gezicht voert klager dit ook in de huidige klacht aan, nl. dat klager in het proefschrift ook na waarschuwingen bewust wetenschappelijke resultaten van zijn ONDERWERP verkeerd heeft weergegeven en daaruit ongerechtvaardigde conclusies heeft getrokken (punt 6 bijlage Klachtenregeling).

Dit zal hierna verder worden onderzocht door de verschillende klachtonderdelen te bespreken. De CWI onderscheidt op basis van de bewoordingen van de klacht vier onderdelen van de klacht.

1. Verkeerde voorstelling van zaken, mede door het verschillend gebruik van het woord Z (blz. 1-4 klacht)

Dit klachtonderdeel begint met het weergeven van drie betekenissen waarin het woord Z in het vakgebied kan worden gebruikt (ten 1e de volledige theorie van ..., ten 2e het hierop gebaseerde eerste softwareprogramma uit (jaartal) en ten 3e de – meest – recente versie van het softwareprogramma). De klacht is dat beklaagde de indruk geeft de derde betekenis te gebruiken, maar in wezen de oudere versie uit 19.. bespreekt, en soms de volledige theorie van Klager citeert vele passages in het proefschrift, waarvan de meeste en uitvoerigst besproken citaties uit hoofdstuk X van het proefschrift komen. Klager besluit dit klachtonderdeel met de conclusie dat beklaagde zijn vergelijkingen tussen de softwareprogramma's in het proefschrift eerlijk had moeten beschrijven en door dat niet te doen de reputatie van klagers nieuwe versies van zijn ONDERWERP beschadigt en daarmee klagers reputatie.

De CWI merkt op dat de kwestie van de verschillende gebruikte definities kennelijk een opmaat zijn voor de kern van zijn klacht, namelijk dat beklaagde in zijn proefschrift niet verwijst naar de recente versies van de ONDERWERP, die volgens klager verbeteringen bevatten en wel '.....' kunnen berekenen.

De definitiekwestie is aan de orde geweest in de LOWI-procedure en komt met name in het advies van deskundige .. naar voren, die erop wijst dat Z in verschillende betekenissen kan worden gebruikt, maar daar verder geen consequenties aan verbindt. Gesteld kan worden dat de definitiekwestie in de eerdere klachtprocedure al behandeld is,

De CWI stelt dat de kern van klagers betoog dezelfde is als die in de klacht 2014-3 en die daarin ongegrond is geacht, zowel op basis van het CWI-advies – overweging 5.3 waarin geen schending van punt 6 bijlage Klachtenregeling aanwezig werd geacht- , als het LOWI-advies inclusief de oordelen van de deskundigen.

Voor zover de klacht ziet op andere onderdelen van het proefschrift dan hoofdstuk X komt de klacht op hetzelfde neer en blijft het oordeel van de CWI dat sprake is van een herhaalde klacht.

Resumerend is in dit klachtonderdeel geen sprake van een nieuwe klacht.

Voor de volledigheid merkt de CWI op dat de IP-kwestie op de overgang van blz. 3 en 4 van de klacht, zoals in de klachtafhandeling 2014-3 opgemerkt, geen onderdeel uitmaakt van de klachtbehandeling door de CWI (overweging 5.2 in zaaknummer 2014-3).

2. Klager had zijn proefschrift [2] moeten aanpassen en niet artikel [1] daarin volledig moeten opnemen (blz. 4/5 klacht)

Klager verwijst naar enkele bijlagen betreffende het aanpassen van teksten door beklaagde, die dateren van voor de klacht 2014-3 en daar al een rol hebben gespeeld. Hier is geen sprake van een nieuw klachtelement. De CWI merkt hierover het volgende op.

Voor zover klager beweert dat beklaagde in zijn proefschrift rekening had moeten houden met het (voorlopige) oordeel van het CvB d.d. 20 mei 2015 naar aanleiding van het CWI-advies om in het vervolg zorgvuldiger jegens klager te handelen, zou wellicht gesproken kunnen worden van een nieuw klachtelement. Echter klager miskent dat ten tijde van het inleveren (tweede helft 2015) en verdedigen van het proefschrift (begin 2016) nog geen sprake was van een definitieve beslissing van het CvB, waarmee beklaagde rekening moest houden, omdat de zaak door klager zelf was voorgelegd aan het LOWI. Het LOWI heeft pas in november 2016 zijn oordeel gegeven, waarna het CvB een definitieve beslissing heeft genomen op 16 november 2016. Pas vanaf november 2016 zou beklaagde kunnen worden verweten zich niet aan de in de CvB-beslissing weergegeven zorgvuldigheid te houden. Zo bezien zou dit klachtelement grondslag missen. Evenwel is het proefschrift en de volledige opname daarin van het artikel [1] hierin door klager zelf in de LOWI-procedure ingebracht (zie de weergave hiervan in het LOWI-advies van 2 november 2016, blz. 10 eerste alinea), maar dit heeft niet geleid tot een oordeel hierover van het LOWI en tot een wijziging van de CvB-beslissing. Resumerend is ook hier sprake van een reeds eerder behandeld klachtonderdeel.

3. Beklaagde negeert stelselmatig klagers wetenschappelijke publicaties (punt 4 bijlage Klachtenregeling). (blz. 5-7 t/m eerste alinea klacht)

De CWI stelt dat dit klachtonderdeel in iets andere bewoordingen niet anders is dan een optelsom van de klachtonderdelen 1 en 2 en ook hier luidt de conclusie dat sprake is van een herhaalde klacht.

Dit klachtonderdeel concentreert zich ook weer op hoofdstuk X van het proefschrift en is daarmee een herhaling van de kritiek op het artikel [1]. Dit klachtelement is al meegenomen in de CvB-beslissing: in overweging 5.4 van het CWI-advies is geoordeeld dat geen sprake is van schending van punt 4 bijlage Klachtenregeling.

4. Beklaagde ontwijkt het wetenschappelijk debat (blz. 7 klacht)

Klager wil het wetenschappelijk debat wel aangaan met beklaagde, maar deze toont zich niet oprecht en handelt alleen in eigen belang. Klager negeert met opzet de vereisten van zorgvuldige presentatie van wetenschappelijk onderzoek ten behoeve van eigen gewin, ten koste van klagers reputatie.

De CWI merkt hierover eerst terzijde op dat zijn overweging in klachtafdoening 2014-3 over een wetenschappelijk debat klager betrof, die dat debat zou kunnen entameren door het schrijven van een tegenartikel. De CWI constateert dat het LOWI een overweging heeft gewijd aan heeft aan een wetenschappelijk debat algemeen, zo mogelijk ook te entameren door de TUD, maar constateert dat dit niet door het CvB is overgenomen in de definitieve beslissing.

Dit klachtonderdeel is niet anders dan een herhaling van klachtonderdelen 2 en 3, en dus luidt ook hier de conclusie dat sprake is van een herhaling van de eerdere klacht.

Conclusie

Concluderend is sprake van een herhaling van de klacht 2014-3, op alle klachtonderdelen, waarover het CWI reeds heeft geadviseerd en waarover vervolgens het LOWI zich ook heeft uitgesproken. In de LOWI-procedure zijn bepaalde elementen van de onderhavige klacht nog nadrukkelijker naar voren gekomen, mede in de adviezen van de deskundigen. Waar klager andere bewoordingen heeft gebruikt dan in zijn klacht 2014-3, constateert de CWI dat de klachten neerkomen op hetzelfde als in klacht 2014-3 en er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden.

Beklaagde hoefde in zijn proefschrift nog geen rekening te houden met de voorlopige beslissing van het CvB van 20 mei 2015, omdat de procedure op initiatief van klager is verlengd door voorleggen aan het LOWI, waarna pas een definitief is beslist door het CvB op 16 november 2016.

De commissie adviseert het College van Bestuur de klacht niet-ontvankelijk te verklaren om de redenen in het advies aangegeven.

Dit advies is op 12 januari 2017 gegeven door (vz + 2 leden) in tegenwoordigheid van de secretaris en ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

4. Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur, d.d. 16 januari 2017

De Commissie wetenschappelijke integriteit heeft de klacht van 25 november 2016 onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat de klacht niet-ontvankelijk is.

Het CvB neemt het advies van de Commissie over, inclusief de in het advies gegeven motivering en verklaren de klacht niet-ontvankelijk.

Het betreft een aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur. Klager en beklagde kunnen binnen zes weken na de datum van deze (voorgenomen) beslissing het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) verzoeken advies uit te brengen over de voorgenomen beslissing, voor zover dit de schending van wetenschappelijke integriteit betreft.

Een afschrift van deze beslissing en van het advies wordt gestuurd aan de beklagde en de betrokken decaan.

5. Advies van het LOWI, d.d. 6 juli 2017

Klager heeft zich tot het LOWI gewend op 15 februari 2017. Het LOWI heeft aangegeven dat bij herhaalde klachten de toetsing van het LOWI beperkt blijft tot de vraag of het Bestuur heeft kunnen oordelen dat sprake is van een herhaalde klacht en dat het LOWI alleen een inhoudelijk oordeel zal geven over de vraag of Belanghebbende (beklaagde in de CWI-procedure) in zijn proefschrift rekening had moeten houden met het (eerdere) besluit van het Bestuur. Er zijn twee schriftelijke rondes geweest voor partijen en Belanghebbende.

Het LOWI is van oordeel dat het verzoek kennelijk ongegrond is voor zover het ziet op het eerste, derde en vierde klachtonderdeel en gegrond voor zover het ziet op het tweede klachtonderdeel.

Het tweede klachtonderdeel acht het LOWI gegrond, omdat het niet kan worden aangemerkt

als herhaalde klacht en het Bestuur niet had kunnen oordelen dat dit onderdeel niet-ontvankelijk is: beklagde had in zijn proefschrift wel rekening had kunnen houden met de voorlopige beslissing van het College van Bestuur van 20 mei 2015 in de eerste klachtprocedure. Dit leidt evenwel niet tot de conclusie dat belanghebbende de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden, omdat de verweten gedraging niet valt onder de reikwijdte van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening.

Het LOWI adviseert het Bestuur om het definitieve besluit vast te stellen met inachtneming van de overwegingen van het LOWI.

Het (geanonimiseerde) advies is te lezen op de website van het LOWI, www.lowi.nl, onder adviezen, 2017 nr. 10

6. Definitief oordeel van het College van Bestuur, d.d. 24 augustus 2017

Op uw verzoek heeft het Landelijk Orgaan Wetenschappelijk Integriteit (LOWI) op 6 juli 2017 een advies uitgebracht met betrekking tot ons (voorlopige) besluit van 16 januari 2017 over uw (tweede) klacht inzake vermoede schending van de wetenschappelijke integriteit door belanghebbende, beklagde.

Het LOWI is van oordeel dat de klacht op drie klachtonderdelen kennelijk ongegrond is, omdat op die onderdelen sprake is van een herhaalde klacht.

Het tweede klachtonderdeel acht het LOWI gegrond, maar dit leidt niet tot de conclusie dat belanghebbende de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden omdat de verweten gedraging niet valt onder de reikwijdte van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening.

Op dit klachtonderdeel vindt het LOWI evenwel dat er sprake van een 'novum': het LOWI vindt dat beklagde in zijn proefschrift (verdedigd begin 2016) rekening had kunnen houden met de voorlopige beslissing van het College van Bestuur van 20 mei 2015 in de eerste klachtprocedure (2014-3), ook al nam het CvB pas op 16 november 2016, na het LOWI-advies in deze eerste zaak, een definitieve beslissing. Het LOWI bespreekt dit tweede klachtonderdeel op blz. 9-13.

Het CvB volgt het LOWI in het oordeel dat het klachtonderdeel 'niet-naleven van de overwegingen over zorgvuldigheid en collegialiteit' die behoren bij het eerste besluit (LOWI-uitspraak 4.3, laatste alinea) als een nieuwe klacht kan worden gezien en dat dit onderdeel van de klacht ontvankelijk is.

Vervolgens dient dit klachtonderdeel inhoudelijk te worden beoordeeld langs twee vragen (LOWI-uitspraak 4.4, eerste alinea):

- 1) was Belanghebbende gehouden om te handelen conform de overwegingen bij het eerdere besluit en
- 2) levert de omstandigheid dat hij dat niet heeft gedaan een schending van de wetenschappelijke integriteit op?

Ad 1

Concreet gaat het erom of beklagde bij zijn proefschrift rekening had moeten houden met het voorlopige besluit 2014-3 van het CvB. Anders dan het LOWI oordeelt het CvB dat

beklaagde onder de omstandigheden van dit geval, hierna genoemd, geen verwijt kan worden gemaakt, dat hij bij zijn proefschrift geen gevolg heeft gegeven aan de eerdere overwegingen in besluit 2014-3.

Gezien het gegeven dat het hier een overweging ten overvloede betrof in een voorlopig oordeel, acht het CvB het minder vanzelfsprekend dan het LOWI dat beklagde hiermee bij het schrijven van het proefschrift rekening had moeten houden. Daarbij komt nog dat klager zich in de maanden na 20 mei 2015 tegenover beklagde (en de twee andere beklagden van klacht 2014-3) niet altijd collegiaal heeft opgesteld, wat het CvB ook verwoord heeft in mails en brieven aan klager in die tijd.

Ad 2

Het CvB volgt het LOWI in het oordeel dat een mogelijk niet handelen conform de overwegingen bij het (voorlopige) besluit 2014-1 geen schending van de wetenschappelijk integriteit oplevert.

Het CvB ziet in de klacht en het oordeel van het LOWI over het tweede klachtonderdeel aanleiding om het volgende op te merken.

De overweging ten overvloede hield in dat beklagden 'zorgvuldiger en collegialer hadden kunnen handelen'. Het CvB staat nog steeds achter deze overweging, en merkt daarbij op dat collegialiteit van twee kanten moet komen. Het CvB acht het nog steeds van belang dat partijen zich over en weer collegiaal gedragen. Het CvB wil stimuleren en faciliteren dat partijen een wetenschappelijk debat voeren, dat voldoet aan (de geest van) het LOWI-advies van 6 juli 2017 en aan de eerdere beslissing van het CvB (2014-3), betreffende de overweging over 'zorgvuldigheid en collegialiteit'.

Voor dit debat zijn al de eerste stappen gezet sinds de definitieve beslissing 2014-3 d.d. 16 november 2016 en het CvB spreekt de verwachting uit, dat dit proces in de komende tijd tot resultaat leidt.

Gelet op het voorgaande neemt het CvB als definitief besluit.

De klacht is niet-ontvankelijk, op één onderdeel na, met verwijzing naar de motivering in het CWI-advies 2016-1 en het LOWI-advies van 6 juli 2017.

Het tweede klachtonderdeel van de klacht 2016-1 is ontvankelijk. Dit klachtonderdeel is echter ongegrond, onder verwijzing naar de argumentatie ad 1 hierboven. Bovendien bevat dit klachtonderdeel geen handelen dat een schending van de wetenschappelijk integriteit zou kunnen opleveren, conform de overwegingen van het LOWI (eerste alinea blz. 13 en in 5).

Het CvB ziet wel aanleiding om het wetenschappelijk debat te faciliteren en te stimuleren bij beklagde en de twee anderen beklagden uit de procedure 2014-3, alsmede bij klager.

Een afschrift van deze beslissing wordt gestuurd aan het LOWI, de beklagde en de betrokken decaan.